

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 37C/90/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110220894
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Brondoš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7110220894.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Borisom Brondošom v právnej veci žalobcov 1/ P. Š., A.. XX.X.XXXX, W. X. P. Č.. XXX/XX, O.Š., 2/ C. F., A.. X.X.XXXX, W. X. XX, O., obaja zastúpení advokátskou kanceláriou GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Vodná 3, Košice, proti žalovaným 1/ H. T., A.. XX.X.XXXX, W. X. P. Č.. X, O., zastúpenej JUDr. Alicou Verešovou, advokátkou so sídlom Kuzmányho 57, Košice, 2/ P. M., A.. XX.XX.XXXX, W. X. P. Č.. XX, O., zastúpenej JUDr. Evou Lutterovou, advokátkou so sídlom Lidické námestie 12, Košice, o zaplatenie 82.293,20 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná v I. rade je povinná zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu vo výške 11.223,68 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 11.223,68 eura od 23.7.2010 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná v 1. rade je povinná zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu vo výške 11.223,68 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 11.223,68 eura od 23.7.2010 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcom v I. a v 2. rade priznáva náhradu trov konania vo výške 1.006,43 eura, ktorú je žalovaná v I. rade povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcov v I. a v 2. rade advokátskej kancelárie GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., Vodná č. 3, Košice, IČO: 36 730 564 do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Konanie v časti návrhu žalobcov v I. a 2. rade vo vzťahu k žalovanej v 2. rade vylučuje na samostatné konanie.

odôvodnenie:

Žalobcovia sa návrhom zo dňa 24.8.2010 domáhali voči žalovaným o zaplatenie 115.680,32 eura s príslušenstvom titulom náhrady zodpovedajúcej ich zákonnému podielu. Svoj návrh odôvodnili tým, že manželia Y. Y. Y. O. boli bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území obce O.X. A. M. zapísané v pozemno-knižnej vložke Č.. XX: F.. Č.. XXX/XXX H. E. Q. X,XXXX ha, parc. Č.. XXX/XX H. E. Q.P. X.XXX P. F. W. Q. XX/XX a v pozemno-knižnej vložke č.86: parc. Č.. XXX/XX H. E. Q. X,XXXX M., F.. Č.. XXX/XX H. E. Q. X.XXX P.X, parc. č. XXX/XX H. E. Q.P. X.XXX P.X, F.. Č.. XXX/XX roľa E. Q. X,XXXX M., v podiele 1/1 k celku (ďalej len „nehuteľnosť“). Rozhodnutím zo dňa 07.09.1972, sp.zn.: D 491/1972-10, ktoré sa stalo právoplatným dňa 02.11.1972 a vykonateľným dňa 26.03.2007 (ďalej len „rozhodnutie“), vydanom vo veci prejednaní dedičstva po nebohom Y. O., N. T. XX.XX.XXXX (ďalej len „poručiteľ“), Štátne notárstvo Košice vidiek v Košiciach rozhodlo, že dedičstvo po nebohom Y. O., ktoré tvoria častky predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1/2 k celku nehnuteľnosti (ďalej všetko spoločne iba „prvá polovica nehnuteľnosti“), ktoré v zmysle predmetného rozhodnutia nadobudli

v prvej skupine manželka a deti poručiteľa, každý rovnakým dielom, preberá na základe dohody dedičov obsiahnutej priamo v predmetnom rozhodnutí, syn poručiteľa C. O. „bez náhrady so záväzkom, že ak v budúcnosti z tejto pôdy niečo vykúpi, vyvlastní, alebo ináč speňaží, vyplatí ustupujúcim dedičom Y. O. H.. O., P. O. Y. P. F., H.. O. rovnakú čiastku z náhrady odpovedajúcu ich zákonnému podielu do jedného mesiaca po jej prevzatí. ". Po smrti poručiťovej manželky, Y. O., H.. O. (ďalej len „poručiťka") bol jej podiel, ktorý predstavoval druhú polovicu k celku predmetnej nehnuteľnosti prerozdelený rovným dielom medzi jej tri deti ako oprávnených dedičov, a teda medzi C. O., P. O. a P. F., H.. O.. Každý z dedičov tak nadobudol podiel o veľkosti 1/3 k celku dedičstva po poručiťke, čo predstavovalo 1/6 k celku nehnuteľnosti. Po smrti C. O. sa jeho právnymi nástupcami z titulu dedenia stali žalované P. M., H.. O. , A.. XX.XX.XXXX a H. T., H.. O., A.. XX.XX.XXXX. Po smrti P. O. sa jeho právnym nástupcom z titulu dedenia stala žalobkyňa P. Š., H.. O. a po smrti P. O. sa jej právnym nástupcom z titulu dedenia stal žalobca C. F.. Na žalované ako právne nástupkyne C. O., prešla okrem práv, ktoré nadobudli z titulu dedenia po C. O. ako preberateľovi polovice predmetnej nehnuteľnosti, aj povinnosť v zmysle dohody zo dňa 07.09.1972, na základe ktorej sú povinné v prípade akéhokoľvek scudzenia nehnuteľností tvoriacich predmet dedičstva po poručiťovi, vyplatiť ustupujúcim dedičom Y. O. H.. O., P. O. Y. P. F., H.. O., resp. ich právnym nástupcom „rovnakú čiastku z náhrady, odpovedajúcu ich zákonnému podielu do jedného mesiaca po jej prevzatí". Z titulu uzatvorenia kúpnych zmlúv zo dňa 17.02.2010 a 06.07.2010, previedla každá zo žalovaných svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na parcele registra „B. Č..XXX/XX o celkovej výmere 10.809 m², druh pozemku - orná pôda, nachádzajúcej sa v katastrálnom území O. Y. Q. súčasnosti zapísanej na D. Č.. XXXX, registrovanom Katastrálnom úrade Q. O., Správa katastra Košice (ďalej len parcela „č. 117/34"), ktorá bola pred uvedenými prevodmi zapísaná na D. Č.. XXXX. Prevádzaný spoluvlastnícky podiel každej zo žalovaných bol o veľkosti 1/3 k celku nehnuteľnosti, čo predstavuje reálnu výmeru 3.603 m². Žalobcovia majú vedomosť o tom, že žalovaná P. M., previedla svoj spoluvlastnícky podiel k parcele Č.. XXX/XX v reálnej výmere 3.603 m² za cenu 33,22€/m², čo predstavuje celkovú kúpnu cenu za predmetný podiel vo výške 119.691,66 € a o tom, že žalovaná H. T. previedla svoj spoluvlastnícky podiel k F. Č.. XXX/XX Q. reálnej výmere 3.60 m² za cenu 14,94 €/m², čo predstavuje celkovú kúpnu cenu za predmetný podiel vo výške 53.828,82 €. V zmysle dohody zo dňa 07.09.1972 boli žalované, ako oprávnené dedičky po C. O., a teda nielen ako nástupkyne do všetkých jeho práv, ale aj ako nástupkyne do všetkých jeho povinností, povinné uhradiť do 1 mesiaca od prevzatia kúpnej ceny každému z právnych nástupcov ustupujúcich dedičov, časť zodpovedajúcu ich zákonnému dedičskému podielu. Náhrada zodpovedajúca zákonnému podielu každého zo žalobcov tak predstavuje 1/3 z kúpnej ceny, za ktorú každá zo žalovaných previedla svoj podiel. Na základe rozhodnutia Štátneho notárstva v Košiciach zo 07.09.1972 sa preberateľom majetku po poručiťovi stal C. O. s tým, že v prípade scudzenia pozemkov za náhradu sa, táto rozdelí medzi ustupujúcich dedičov v pomere zodpovedajúcom ich zákonnému dedičskému podielu. Žalobcovia takéto vysporiadanie vzájomných majetkovoprávných vzťahov so žalovanými považujú za správne, a to tak s prihliadnutím na skutočnosť, že k ustúpeniu ostatných dedičov došlo najmä z dôvodu rešpektovania vtedajšej právnej úpravy, ktorá člena družstva zaväzovala združovať pozemky do spoločného družstevného hospodárenia a ktorá presadzovala nadobúdanie pôdy v dôsledku dedenia len jediným z dedičov (§23 odsek 1 zákona č.49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách a § 40 zákona č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom), ale aj na základe presvedčenia o spravodlivom vzájomnom vysporiadaní, keďže dohoda o tom, že v prípade scudzenia pozemkov za náhradu sa táto rozdelí medzi ustupujúcich dedičov v pomere zodpovedajúcom ich zákonnému dedičskému podielu bola priamo obsiahnutá v rozhodnutí Štátneho notárstva v Košiciach. Skutočnosť, že právo na vysporiadanie vzájomných majetkovoprávných vzťahov podľa veľkosti dedičských podielov sú si oprávnení uplatňovať aj právní nástupcovia ustupujúcich dedičov, vychádza priamo zo znenia dohody, ktorá vysporiadanie vzájomných majetkovoprávných vzťahov viaže na podmienku scudzenia pôdy v budúcnosti. Z predmetnej formulácie „scudzenie pôdy v budúcnosti " jednoznačne vyplýva, že právo na náhradu nie je obmedzené len na osoby ustupujúcich dedičov, ale že sa týka aj ich právnych nástupcov. Povinnosť poskytnúť náhradu, ktorá zodpovedá právu ustupujúcich dedičov, resp. ich právnych nástupcov na náhradu, sa evidentne nedotýka len toho dediča, ktorému pripadla pôda do výlučného vlastníctva, ale aj tých jeho právnych nástupcov, ktorí sa stanú jeho vlastníckmi a prípadne im náhrada za pôdu v prípade jej scudzenia.

Žalobcovia podaním zo dňa 24.1.2011 opravili žalobný návrh s odôvodnením, že chybou v písaní sa žalobcovia v petite žaloby domáhajú, aby žalovaná H. T., H.. O.Á. uhradila každému zo žalobcov nielen istinu vo výške 17.942,94 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 23.07.2010 09.08.2010 do zaplatenia, ale aj istinu vo výške 39.897,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9

% ročne od 09.08.2010 do zaplattenia. Správne mala byť na úhradu istiny vo výške 39.897,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 09.08.2010 do zaplattenia zaviazaná žalovaná P. M. H.. O..

Žalobcovia v podaní zo dňa 5.6.2012 uviedli, že žalobkyňa P. Š., rod. O. berie späť svoj návrh voči žalovanej H. T. H.. O. v rozsahu 4.485,73 € a voči žalovanej P. M. H.. O. berie späť svoj návrh v rozsahu 9.974,30 € a navrhuje, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Žalobca C. F. berie späť svoj návrh voči žalovanej H. T. H.. O. v rozsahu 4.485,73 € a voči žalovanej P. M. H.. O. berie späť svoj návrh v rozsahu 9.974,30 € a navrhuje, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Navrhujú, aby súd vyhlásil tento rozsudok: Žalovaná H. T. H.. O. je povinná uhradiť žalobkyni P. Š., H.. O. istinu vo výške 13.457,21 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 23.07.2010 do zaplattenia. Žalovaná H. T. H.. O. je povinná uhradiť žalobcovi C. F. istinu vo výške 13.457,21 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 23.07.2010 do zaplattenia. Žalovaná P. M. H.. O. je povinná uhradiť žalobkyni P. Š., H.. O. istinu vo výške 29.922,92 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 09.08.2010 do zaplattenia. Žalovaná P. M. rod. O. je povinná uhradiť žalobcovi C. F. istinu vo výške 29.922,92 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 09.08.2010 do zaplattenia.

Žalovaná v 1. rade vo svojom vyjadrení zo dňa 27.7.2011 uviedla, že nárok v celom rozsahu neuznáva, nakoľko z tohto nie je zrejmé, odkiaľ má žalobca v 1. a v 2. rade vedomosť o tom, že ako žalovaná v 1. rade mala previesť svoj spoluvlastnícky podiel k parcele č. XXX/XX Q. H. Q.Ý. X.XXX P. N. cenu XX,XX B., čo predstavuje celkovú kúpnu cenu za predmetný podiel vo výške 53.828,82 eura, resp. na základe akého právneho titulu a akým spôsobom uplatňuje žalobca v 1. a v 2. rade zaplattenie predmetnej peňažnej sumy voči nej, akými konkrétnymi skutočnosťami a dôkazmi tieto svoje tvrdenia preukazuje. V zmysle rozhodnutia Štátneho notárstva O. - Q. Q. O. T. XXX/XXXX-XX zo dňa 7.9.1972, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2.11.1972 a stalo sa vykonateľným dňa 26. marca 2007, vydanom vo veci prejednaná dedičstva po nebohom Y. O., dedičstvo po nebohom Y. O., preberá na základe dohody dedičov obsiahnutej priamo v predmetnom rozhodnutí C. O., A.. X.X.XXXX bez náhrady so záväzkom, že ak sa v budúcnosti z tejto pôdy niečo vykúpi, vyvlastní alebo ináč speňaží, vypláti ustupujúcim dedičom Y. O. H.. O., P. O. Y. P. F. H.. O. rovnakú čiastku z náhrady odpovedajúcu ich zákonnému podielu do jedného mesiaca po jej prevzatí. Vzhľadom na skutočnosť, že ustupujúci dedičia sú v predmetnom rozhodnutí Štátneho notárstva O. - Q. Q. O. vymenovaní taxatívne a jej osoba medzi týmito dedičmi absentuje, nie je v tejto veci pasívne legitimovaná. Na základe uvedených skutočností ako aj skutočnosti, že žalobca v 1. rade a v 2. rade neunesol dôkazné bremeno čo do preukázania opodstatnenosti a výšky uplatňovaného nároku, navrhuje konanie voči jej osobe zastaviť a žalobcu v 1. a v 2. rade zaviazať k náhrade trov konania.

Žalovaná v 2. rade vo svojom vyjadrení zo dňa 8.8.2011 uviedla, že s nárokom navrhovateľov na vyplatenie peňažnej náhrady nesúhlasí. Navrhovatelia nie sú v tomto spore aktívne legitimovaní na podanie žaloby. Navrhovatelia žiadnym spôsobom nepreukázali právny nárok na finančnú náhradu za odpredané pozemky. Ani citované rozhodnutie štátneho notárstva O. - Q. N. T. X.X.XXXX nezakladá tento ich právny nárok. Nárok na primeranú finančnú náhradu patrí iba ustupujúcim dedičom, ktorí sú v dohode presne vymenovaní a to Y. O., P. O. Y. P. F.. Zo znenia dohody, ktorú dedičia uzavreli v dedičskom konaní po poručiteľovi Andrejovi Kováčovi vyplýva, že právo na náhradu patrí len ustupujúcim dedičom, nie ich právnym nástupcom. Obsah tejto dohody nie je možné vykladať inak. Navrhovatelia nepredložili žiaden relevantný doklad (osvedčenie o dedičstve alebo potvrdenie o nadobudnutí dedičstva), z ktorého by bol zrejmý ich právny nárok na túto náhradu. Navrhovatelia v žalobe uvádzajú, že sú právnymi nástupcami z titulu dedenia po smrti P. O. Y. P. F., H.. O.. Je toho názoru, že sú oprávnenými dedičmi iba tých hnutelných a nehnuteľných vecí, ktoré boli v predmetnom dedičskom konaní po P.Á. O. Y. P. F. prejednané. Nie je možné automaticky ich posudzovať ako jediných oprávnených dedičov aj vo vzťahu k uplatňovanej finančnej náhrade. Vyplatená finančná náhrada, ktorej sa navrhovatelia domáhajú, je majetkom, ktorý sa objavil po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa skončilo konanie o dedičstve po P.Š. O. a P. F., H.. O.. V zmysle § 175x OSP by mal súd vykonať konanie o dedičstve. Až po právoplatnom skončení tohto konania by mohli navrhovatelia nárok na finančnú náhradu uplatniť na súde. Z uvedených dôvodov bola žaloba podaná predčasne. Žiada, aby súd po prejednaní veci návrh navrhovateľov v plnom rozsahu zamietol ako právne a vecne neopodstatnený a zaviazal ich na náhradu trov právneho zastúpenia.

Okresný súd Košice I medzitimným rozsudkom č.k. 37C 90/2011- 241 zo dňa 17.4.2014 rozhodol, že základ nároku žalobcov na náhradu zodpovedajúcu ich zákonnému podielu je daný.

V dôvodoch rozsudku uviedol, že žalované v 1. a v 2. rade ako právne nástupkyne C. O., A.. X.X.XXXX (pôvodného výlučného vlastníka predmetnej nehnuteľnosti a povinného z rozhodnutia Štátneho notárstva O. - Q., Č..O.. T. XXX/XXXX-XX zo dňa X.X.XXXX) previedli svoje spoluvlastnícke podiely k predmetnej nehnuteľnosti na tretiu osobu. Žalobcovia sú právnymi nástupcami z titulu dedenia po smrti P. O. Y. P. F., H.. O., t.j. pôvodných oprávnených (ustupujúcich dedičov) z rozhodnutia Štátneho notárstva O.G. - Q., Č..O.. T. XXX/XXXX-XX N. T. X.X.XXXX. Spornou je skutočnosť, či predmetné rozhodnutie Štátneho notárstva Košice - Q., Č..O.. T. XXX/XXXX-XX N. T. X.X.XXXX zaväzuje aj právnych nástupcov - dedičov pôvodných účastníkov dohody. Pre posúdenie právnej otázky, či základ nároku žalobcov na náhradu zodpovedajúcu ich zákonnému podielu je daný, považoval súd za rozhodujúci obsah právoplatného rozhodnutia bývalého štátneho notárstva a cieľ ním sledovaný, t.j. spravodlivé vysporiadanie ustupujúcich dedičov s prihliadnutím na podmienky a okolnosti, za ktorých k tomuto vysporiadaniu došlo. Z rozhodnutia bývalého štátneho notárstva je zrejmé, že prakticky jediným a rozhodujúcim aktívom po zomrelom poručiteľovi bola poľnohospodárska pôda, o ktorej je všeobecne známe, že je výrobným faktorom, ktorý sa nespotrebuje a pri riadnom užívaní ani neopotrebuje. Dôvodne preto možno predpokladať, že dedičia po poručiteľovi si uvedomovali jej jedinečnosť a hodnotu, a že len v dôsledku vtedajších právnych úprav ukladajúcich členovi družstva povinnosť združiť pozemky do spoločného družstevného hospodárenia a presadzujúcich nadobúdanie pôdy v dôsledku dedenia len jedným z dedičov (§ 23 ods. 1 zák. č. 49/1959 o jednotných roľníckych družstvách a § 40 zák. č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom), rešpektovali také vysporiadanie dedičstva, pri ktorom sa výlučným vlastníkom všetkej pôdy stal len jeden z nich - právny predchodca žalovaných 1/ a 2/. Ustupujúci dedičia, spoliehajúc sa na právoplatné rozhodnutie orgánu štátu mohli nadobudnúť presvedčenie o spravodlivom vysporiadaní dedičstva. Rozdelenie náhrady za pôdu, ktorá pripadla do výlučného vlastníctva jednému z dedičov, v prípade jej scudzenia medzi ustupujúcich dedičov podľa výšky ich dedičských podielov, predstavovalo, vzhľadom na už uvedené okolnosti, za ktorých k tejto úprave vysporiadania došlo, spravodlivú alternatívu takému vysporiadaniu dedičstva (najmä z hľadiska hodnoty pôdy v čase jej scudzenia, ovplyvňujúcu dohodnutú náhradu), pri ktorom by predmet dedičstva pripadol do podielového spoluvlastníctva dedičov podľa výšky ich dedičských podielov. Vzhľadom na podmienku scudzenia pôdy v budúcnosti je zrejmé, že právo na náhradu nebolo obmedzené len na osoby ustupujúcich dedičov, ale sa malo týkať aj ich právnych nástupcov, a tomuto právu zodpovedajúca povinnosť poskytnúť náhradu sa netýkala len toho dediča, ktorému pripadla pôda do výlučného vlastníctva, ale aj tých jeho právnych nástupcov, ktorí sa stanú jej vlastníkami a prípadne im náhrada za pôdu v prípade jej scudzenia. Dôvera občanov v právo priznané právoplatným súdnym rozhodnutím patrí medzi základné istoty, na ktoré sa možno v demokratickom a právnom štáte spoliehať. Pretože Slovenská republika je podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky takýmto štátom, nemôže byť takáto dôvera právnych nástupcov ustupujúcich dedičov v predmetnej veci sklamaná. Rozhodnutie o vysporiadaní dedičstva v prejednávanej veci, so zreteľom na jeho obsah, možno považovať za obdobu (analogiu) zmluvy (dohody), ktorá zakladajúc majetkové právo zaväzuje nielen jej účastníkov, ale aj ich právnych nástupcov, a ktorá im umožňuje domáhať sa práv, resp. nárokov ňou založených, ak sa stanú splatnými. I keď v rozhodnutí sa neuvádzala konkrétna výška náhrady ustupujúcim dedičom (a ani sa uvádzať nemohla, lebo vzhľadom na to, že sa mala odvíjať od skutočne poskytnutej náhrady za pôdu v čase jej scudzenia a nie od jej hodnoty ako predmetu dedičstva, sa mohla stať známou až v budúcnosti), bola určená takým spôsobom, ktorý pri splnení v ňom uvedenej podmienky umožňoval jej vyčíslenie bez akýchkoľvek pochybností (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.11.2003, sp. zn. 5 Cdo 96/2000).

Žalovaná v 1. rade v dôvodoch odvolania uviedla, že nie je taxatívne vymenovaná v rozhodnutí Štátneho notárstva O.-Q. N. T. X.X.XXXX Č..O.. T. XXX/XXXX-XX, a preto sa na ňu nemôžu vzťahovať žiadne povinnosti vyplývajúce z tohto rozhodnutia. Zväzok z tohto rozhodnutia sa vzťahoval iba na C. O.. Poukázala na dedičské rozhodnutia po poručiteľke Y. O., H. O. zo dňa 10.7.1996, ako aj po C. O. (dodatočné prejednanie dedičstva) zo dňa 28.1.1997 a Y. O. (dodatočné prejednanie dedičstva) zo dňa 18.1.2006, z ktorých je zrejmé, ktoré nehnuteľnosti a na základe akých právnych titulov nadobudla. Súd pritom tieto listinné dôkazy nevyhodnotil, a preto dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Vytýkala súdu ďalej nedostatok konkrétneho označenia právneho titulu, na základe ktorého žalobcovia uplatňujú voči nej svoj nárok a ako preukazujú aj výšku uplatneného nároku. Namietala, že súd opomenul uviesť, z akého dôvodu berú žalobcovia voči žalovanej v 1. rade svoj návrh čiastočne späť a taktiež poukázala na to, že súd nevyhodnotil ako dôkaz ňou predloženú dohodu o urovnaní zo dňa 4.6.2010, uzavretú so spoločnosťou I., X..H..E.. spolu s príjmovým pokladničným dokladom. Za podstatnú považovala aj

preukázanie skutočnosti, či aj žalobcovia predali svoje podiely a za akú sumu a či nezískali vyššiu sumu z predaja ich časti pozemku ako žalovaná v 1. rade. Rozhodnutie Štátneho notárstva O.-Q. N. T. X.X.XXXX podľa žalovanej v 1. rade nezakladá právny nárok žalobcov uplatňovaný v tomto konaní, pretože nárok na primeranú finančnú náhradu patrí iba ustupujúcim dedičom taxatívne vymenovaným v tejto dohode. Zo všetkých týchto dôvodov navrhla rozsudok zrušiť.

Žalovaná v 2. rade v dôvodoch odvolania uviedla, že žalované pri prejednaní dedičstva po ich otcovi C. O. neprevzali žiaden záväzok vyplatenia náhrady žalobcom, resp. ich právnym predchodcom. O žiadnej takejto povinnosti neboli ani informované a z toho dôvodu na nich táto povinnosť prejsť nemohla. Pri dodatočnom prejednaní dedičstva po poručiteľovi C. O. T. XX.X.XXXX bolo prejednané dedičstvo k parcele č. XXX/XX a na základe dohody dedičov prešla táto nehnuteľnosť do podielového spoluvlastníctva oboch žalovaných, a to rovnakým dielom. O tom, že žalované spolu s dedičstvom preberajú aj záväzok vyplatenia finančnej náhrady pre prípad scudzenia pozemkov, žalované ani netušili. Z toho dôvodu považujú za nespravodlivé, aby sa podieľali na výplate finančnej náhrady bez toho, aby vopred s takýmto niečím súhlasili. Ak by o tejto povinnosti vedeli, určite by inak pristupovali k nadobudnutiu dedičských podielov k tejto parcele, ako aj k jej predaju. Záväzok v zmysle rozhodnutia Štátneho notárstva O.G.-Q. zo dňa 7.9.1972 prevzal iba C. O. a tento sa ich netýka. Právo na náhradu bolo obmedzené len na osoby ustupujúcich dedičov. So zreteľom na vyššie uvedené rozhodnutie o dedičstve zo dňa 7.9.1972 zakladá právo na finančnú náhradu jedine právnym predchodcom žalobcov, nie samotným žalobcom, a teda nie sú aktívne legitimovaní v tomto spore. Rovnako žalované záväzok na vyplatenie finančnej náhrady nikdy neprevzali, preto nie sú pasívne legitimované v tomto spore. Z týchto dôvodov navrhla rozsudok zrušiť.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 6 Co 694/2014 - 279 zo dňa 19.5.2015 potvrdil rozsudok č.k. 37C 90/2011- 241 zo dňa 17.4.2014 vo vzťahu k žalovanej v 1. rade a odmietol odvolanie žalovanej v 2. rade.

V dôvodoch rozsudku okrem iného uviedol, že so záverom o prechode práv a povinností z dedičskej dohody na súčasných účastníkov konania ako právnych nástupcov pôvodných dedičov sa v celom rozsahu stotožňuje a nemá dôvod odkloniť sa od ustálenej súdnej praxe v tejto otázke. Z právnej vety vyššie citovaného rozsudku, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2005 pod č. 45 vyplýva, že rozhodnutie o vysporiadaní dedičstva, podľa ktorého sa preberateľom dedičstva - poľnohospodárskych pozemkov stáva jeden z dedičov s tým, že v prípade scudzenia pozemkov za náhradu sa táto rozdelí v rovnakom pomere medzi všetkých dedičov, možno považovať za obdobu (analógiu) zmluvy (dohody), ktorá zakladajú majetkové právo zaväzuje nielen jej účastníkov, ale aj ich právnych nástupcov a ktorá im umožňuje domáhať sa práv, resp. nárokov ňou založených, ak sa stanú splatnými. Aplikujúc vyššie uvedené rozhodnutie aj na prejednávajúcu vec súd prvého stupňa dospel k správne záveru, že žalobcom vzniklo v rozsahu dedičských podielov právo na úhradu kúpnej ceny získanej žalovanými za prevod pozemku, a to titulom prechodu tohto záväzku z C. O. na žalované ako jeho právne nástupkyne. Vzhľadom na podmienku scudzenia pôdy v budúcnosti uvedenú v dohode o dedičstve je zrejmé, že právo na náhradu nebolo obmedzené len na osoby ustupujúcich dedičov, ale sa malo týkať aj ich právnych nástupcov a tomuto právu zodpovedajúca povinnosť poskytnúť náhradu sa netýkala len toho dediča, ktorému pripadla pôda do výlučného vlastníctva, ale aj tých jeho právnych nástupcov, ktorí sa stanú jej vlastníckmi a prípadne im náhrada za pôdu v prípade jej scudzenia.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením sa so žalobou a s vyjadreniami žalobcov, s vyjadreniami žalovaných, s rozhodnutím Štátneho notárstva Košice - vidiek Q. O., Č..O.. T. XXX/XXXX-XX N. T. X.X.XXXX a s ďalšími listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi a zistil nasledovný skutkový stav:

Z rozhodnutia Štátneho notárstva O. - Q., Č..O.. T. XXX/XXXX-XX zo dňa 7.9.1972 vo veci prejednaní dedičstva po nebohom Y. O. súd zistil, že dedičstvo po nebohom Y. O. a to poľnohospodársku pôdu vrátane pozemku zapísanom v pozemnoknižnej vložke Č.. XX Y. F.. Č.. XXX/XX - roľa vo výmere XXXXX P., preberá na základe dohody dedičov obsiahnutej priamo v predmetnom rozhodnutí C.B. O., A.. X.X.XXXX bez náhrady so záväzkom, že ak sa v budúcnosti z tejto pôdy niečo vykúpi, vyvlastní alebo ináč speňaží, vyplatí ustupujúcim dedičom Y. O.Č. H.. O., P. O. a P. F. H.. O. rovnakú čiastku z náhrady odpovedajúcu ich zákonnému podielu do jedného mesiaca po jej prevzatí. V odôvodnení tohto

rozhodnutia sa okrem iného uvádza, že dohoda dedičov neodporuje zákonu a všeobecnému záujmu, je v záujme soc. poľnohosp. veľkovýroby, nakoľko ku drobeniu pôdy nedochádza a preto bola schválená.

N. D. Q. Č.. XXXX zo dňa 23.8.2010 súd zistil, že vlastníkom nehnuteľnosti a to pozemku evidovanom ako parcela registra „E“ parcelné číslo XXX/XX - orná pôda vo výmere XXXXX P., nachádzajúcom sa v okrese O. G., Q. E. O. - O., v katastrálnom území O., pôvodne vedeného v pozemnoknižnej vložke Č.. XX pre katastrálne územie O., je spoločnosť I. X..H..E., P. XX, O..

Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa ustanovenia § 460 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“) dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa ustanovenia § 579 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník. Smrťou veriteľa právo zanikne, ak bolo plnenie obmedzené len na jeho osobu; zanikne aj právo na bolesťné a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 zákona č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách v znení platnom do 31.12.1975 družstevníci sú povinní združiť pozemky včítane lesných a odovzdať ostatné výrobné prostriedky do spoločného družstevného hospodárenia v rozsahu a za podmienok určených stanovami.

Podľa ustanovenia 40 zákona č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom v znení platnom do 31.3.1982, ak je predmetom dedičstva poľnohospodársky podnik alebo poľnohospodárska alebo lesná pôda, štátne notárstvo za súčinnosti miestneho národného výboru vedie dedičov k takej dohode, ktorá by najlepšie vyhovovala potrebám poľnohospodárskej (lesnej) výroby. Ak by k takejto dohode nedošlo, štátne notárstvo rozhodne o vyporiadaní medzi dedičmi podľa tej istej zásady.

Predmetom konania bol pôvodne nárok žalobkyne v 1. rade proti žalovanej v 1. rade na zaplatenie 17.942,94 eura s príslušenstvom, nárok žalobcu v 2. rade proti žalovanej v 1. rade na zaplatenie 17.942,94 eura s príslušenstvom, nárok žalobkyne v 1. rade proti žalovanej v 2. rade na zaplatenie 39.897,22 eura s príslušenstvom a nárok žalobcu v 2. rade proti žalovanej v 2. rade na zaplatenie 39.897,22 eura s príslušenstvom titulom záväzku z dedičskej dohody.

Podaniami zo dňa 5.6.2012 a zo dňa 2.4.2014 vzali žalobcovia žalobcu proti žalovanej v 1. rade v časti späť a to žalobkyňa v 1. rade v časti o zaplatenie 6.719,26 eura s príslušenstvom a žalobca v 2. rade v časti o zaplatenie 6.719,26 eura s príslušenstvom.

Uznesením sp. zn. 37C 90/2011 -170 zo dňa 3.7.2012 súd konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 8.971,46 eura s príslušenstvom voči žalovanej v 1. rade a v časti o zaplatenie sumy vo výške 19.948,60 eura s príslušenstvom voči žalovanej v 2. rade zastavil.

Na pojednávaní dňa 18.9.2015 súd uznesením konanie v časti návrhu žalobkyne v I. rade o zaplatenie istiny vo výške 2.233,53 eura s príslušenstvom vo vzťahu k žalovanej v I. rade a konanie v časti návrhu žalobcu v 2. rade o zaplatenie istiny vo výške 2.233,53 eura s príslušenstvom vo vzťahu k žalovanej v I. rade zastavil. Zároveň pripustil zmenu návrhu nasledovne:

Žalovaná v I. rade je povinná zaplatiť žalobkyňu v I. rade istinu vo výške 11.223,68 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 23.7.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná v 1. rade je povinná zaplatiť žalobcovi v 2. rade istinu vo výške 11.223,68 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne od 23.7.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná v 2. rade je povinná zaplatiť žalobkyni v 1. rade istinu vo výške 29.922,92 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne od 9.8.2010 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná v 2. rade je povinná zaplatiť žalobcovi v 2. rade istinu vo výške 29.922,92 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne od 9.8.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním v prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca žalovaných C. O. ako jeden z dedičov (syn poručiteľa) po nebohom Y. O. ako vlastníkovi (aj) parcely Č.. XXX/XX, roľa s výmerou XXXXX P., zapísanej v pozemnoknižnej vložke XX, O.. Ú.. E. O. A. M., v podiele 1/2, uzavrel dohodu s ostatnými dedičmi po poručiťovi Y. O., Y. S. X. Y. O., H. O. (manželka poručiťeľa), P. O. (syn poručiťeľa) a P. F., H. O. (dcéra poručiťeľa), v zmysle ktorej prebral (aj) vyššie uvedenú poľnohospodársku pôdu v družstevnom obhospodarovaní so záväzkom, že ak sa v budúcnosti z tejto pôdy niečo vykúpi, vyvlastní alebo ináč speňaží, vyplatí ustupujúcim dedičom Y. O., rodenej O., P. O. a P. F., rodenej O. rovnakú čiastku z náhrady zodpovedajúcu ich zákonnému podielu do jedného mesiaca po jej prevzatí. Vyššie uvedený záväzok je záväzkom z dedičskej dohody, ktorý bol viazaný na odkladáciu podmienku (scudzenie prevzatej pôdy v budúcnosti).

Je nesporné, že žalované v 1. a v 2. rade ako právne nástupkyne C. O., A.. X.X.XXXX (pôvodného výlučného vlastníka nehnuteľnosti pozemku evidovanom ako parcela registra „E“ parcelné číslo XXX/XX - orná pôda vo výmere XXXXX P., nachádzajúcom sa v okrese O. G., Q. E. O. - O., v katastrálnom území O., pôvodne vedeného v pozemnoknižnej vložke č. 86 pre katastrálne územie Krásna a povinného z rozhodnutia Štátneho notárstva O. - Q., Č..O.. T. XXX/XXXX-XX N. T. X.X.XXXX) previedli svoje spoluvlastnícke podiely k predmetnej nehnuteľnosti na tretiu osobu. Nespornou je aj skutočnosť, že žalobcovia sú právnymi nástupcami z titulu dedenia po poručiťoch P. O. Y. P. F., H.. O., t.j. pôvodných oprávnených (ustupujúcich dedičov) z rozhodnutia Štátneho notárstva Košice - vidiek, Č..O.. T. XXX/XXXX-XX N. T. X.X.XXXX.

Spornou nie je ani skutočnosť, že predmetné rozhodnutie Štátneho notárstva Košice - vidiek, č.k. T. XXX/XXXX-XX N. T. X.X.XXXX zaväzuje aj právnych nástupcov - dedičov pôvodných účastníkov dohody (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 96/2000, ktorý bol uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2005 pod č. 45). Práva a povinnosti majetkovej povahy (o aké ide aj v prejednávanej veci) zásadne smrťou fyzickej osoby nezanikajú, ale prechádzajú na právnych nástupcov (§ 579 Obč. zák.), okrem výnimiek ustanovených zákonom. Smrťou dlžníka zaniká iba taká povinnosť, ktorej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať a smrťou veriteľa zanikne právo, iba ak bolo plnenie obmedzené na jeho osobu; zanikne aj právo na bolestné a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 579 ods. 2 Obč. zák.). Smrť spôsobuje zánik záväzku iba vtedy, ak bol záväzok čo do svojho trvania viazaný výhradne na osobu dlžníka alebo veriteľa.

Tak ako súd uviedol vyššie, právnymi nástupkyňami po nebohom C. O. sú žalované v 1. a 2. rade, ktoré nadobudli jeho spoluvlastnícky podiel 1/2 k parcele XXX/XX v rovnakom pomere (1/2 k dedičstvu, t.j. po 1/4 k celku), na základe osvedčenia o dedičstve sp.zn. 28D 1291/96, vydaného notárom U.. U. F. dňa 28.1.1997, právoplatným dňa 13.2.1997 a takto nadobudnutý podiel kúpnyimi zmluvami zo 4.6.2010 a 4.12.2009 odpredali tretej osobe, čo vyplynulo z ich výpovedí, ako aj z kúpnej zmluvy zo dňa 4.12.2009, uzavretej medzi žalovanou v 2. rade a spoločnosťou I., X..H..E.. a dohody o urovnaní, uzavretej medzi žalovanou v 1. rade a spoločnosťou I., X..H..E., ktorá odkazuje na kúpnu zmluvu zo dňa 4.6.2010 (č.l. 219 spisu). Týmto momentom vznikla žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť, ktorá na nich prešla (priamo zo zákona) smrťou ich právneho predchodcu C. O. do jedného mesiaca od prevzatia kúpnej ceny vyplatíť právnym nástupcom ustupujúcich dedičov náhradu zodpovedajúcu ich zákonnému podielu (aplikujúc vyššie uvedené rozhodnutie, že žalobcom vzniklo v rozsahu dedičských podielov právo na úhradu kúpnej ceny získanej žalovanými za prevod pozemku, a to titulom prechodu tohto záväzku z C. O. na žalované ako jeho právne nástupkyne).

Tak ako súd uviedol vyššie, žalobcovia sú právnymi nástupcami ustupujúcich dedičov P. O. (žalobkyňa v 1. rade) a P. F. (žalobca v 2. rade), čo vyplýva z osvedčenia o dedičstve po nebohom P. O. sp.zn. 28D 911/98 zo dňa 26.4.1999 (č.l. 130 spisu) a z osvedčenia o dedičstve po nebohej P. F. sp.zn. 13D 397/2006 zo dňa 21.3.2007 (č.l. 133 spisu) a zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 7.7.2010 (č.l.

139 spisu), prešli teda na nich práva z dedičskej dohody na výplatu ich zákonného podielu z kúpnej ceny scudzenej parcely, preto bola daná ich aktívna vecná legitímácia na podanie tejto žaloby.

Právnym titulom, na základe ktorého žalobcovia uplatňujú voči žalovanej v 1. rade svoj nárok je teda rozhodnutie Štátneho notárstva O.-Q. Č..O.. T. XXX/XXXX-XX zo 7.9.1972 v spojení s osvedčeniami o dedičstve sp.zn. 28D 1291/96 zo dňa 28.1.1997 (č.l. 253 spisu), ktoré osvedčenie bolo vydané v dedičskej veci po C. O. a v zmysle ktorého dedičkami F. Č.. XXX/XX sa stali v rovnakom podiele žalované v 1. a 2. rade, ďalej sp.zn. 28D 911/98 zo dňa 26.4.1999 na č.l. 130, v zmysle ktorého dedičkou po nebohom P. O. je žalobkyňa v 1. rade a sp.zn. 13D 397/2006 zo dňa 21.3.2007 na č.l. 133 spisu, v zmysle ktorého dedičom (Y. Č. F. XXX/XX Q. O.. Ú. O.) po P. F. je žalobca v 2. rade, ako aj v spojení s kúpnu zmluvou, uzavretou medzi žalovanou v 1. rade a spoločnosťou I., X..H..E., O. dňa 4.6.2010.

Z výpovede žalovanej v 1. rade vyplynulo, že svoj spoluvlastnícky podiel na predmetnej nehnuteľnosti zapísanej A. D. Q. Č.. XXXX, nachádzajúcej sa v katastrálnom území O. predala spoločnosti I., X..H..E., P. XX, O. za kúpnu cenu 44.894,70 eura (pôvodne jej bola zaplatená dňa 6.11.2009 a dňa 4.6.2010 celkovo suma 53.828,82 eura, t.j. 14,94 eura za m², z ktorej vrátila kupujúcemu dňa 4.6.2010 sumu 8.934,12 eura). Žalobcovia v 1. a 2. rade ako právni nástupcovia ustupujúcich dedičov majú právo na výplatu časti tejto kúpnej ceny, a to v rozsahu ich zákonných dedičských podielov, teda v rozsahu 1 - iny (keďže dohodu zo 7.9.1972 uzavreli štyria dedičia po nebohom Y. O. Y. S. C. O. (syn poručiteľa), Y. O., rodená O. (manželka poručiteľa), P. O. (syn poručiteľa) a P. F., rodená O. (dcéra poručiteľa) z kúpnej ceny vo výške 44.894,70 eura, t.j. každý po 11.223,68 eura.

Pokiaľ ide o určenie dňa omeškania žalovanej v 1. rade s plnením peňažného dlhu, súd má za to, že žalovanej v 1. rade vznikla povinnosť vyplatiť časť tejto kúpnej ceny do jedného mesiaca od jej prevzatia dňa 4.6.2010, t.j. do 5.7.2010 (deň splatnosti dlhu), keďže deň 4.7.2010 pripadol na nedeľu (§ 122 ods. 3 obč. zák.). Žalovaná v 1. rade sa teda dostala do omeškania so splnením dlhu dňa 6.7.2010. Žalobcovia požadujú úroky z omeškania od 23.7.2010 do zaplatenia.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola k 6.7.2010 1%.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd preto žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú v 1. zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu vo výške 11.223,68 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 11.223,68 eura od 23.7.2010 do zaplatenia a žalobcovi v 2. rade sumu vo výške 11.223,68 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 11.223,68 eura od 23.7.2010 do zaplatenia.

Návrh žalobcov vo vzťahu k žalovanej v 2. rade súd vylúčil na samostatné konanie z dôvodu, že v tejto časti bude potrebné vykonať ďalšie dokazovanie.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ustanovenia § 137 O.s.p. trovami konania sú aj súdny poplatok a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O náhrade trov konania medzi žalobcami a žalovanou v 1. rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, v nadväznosti na § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p., nakoľko žalobcovia vzali v časti späť návrh, pričom nešlo o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., tak z procesného hľadiska zásadne platí, že žalobcovia týmito svojimi úkonmi zavinili čiastočné zastavenie konania a preto sú povinní v tejto časti nahradiť žalovanej v 1. rade trovy konania.

Trovy konania pozostávajú z náhrady zaplateného súdneho poplatku vo výške 1.076,50 eura (6% zo sumy 35.885,88 eura, t.j. sumy, ktorú pôvodne požadovali od žalovanej v 1. rade, zníženej o 50%, keďže žalobcovia boli v tomto rozsahu čiastočne oslobodení od platenia súdnych poplatkov) a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 2.933,17 eura, teda celkovo zo sumy vo výške 4.009,67 eura.

Predmetom konania boli pôvodne samostatné nároky žalobkyne v 1. rade proti žalovanej v 1. rade na zaplatenie 17.942,94 eura s príslušenstvom a žalobcu v 2. rade proti žalovanej v 1. rade na zaplatenie 17.942,94 eura s príslušenstvom. Základnú sadzbu tarifnej odmeny súd určil z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou (sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 17.942,94 eura je 336,94 eura) zvýšenej o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach, t.j. zvýšenej o 112,31 eura (§ 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 449,25 eura. Takto určená základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, keďže ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch osôb (§ 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), teda na sumu 224,62 eura.

Podľa ustanovení § 10 ods. 1, § 13 ods. 2 a 3, § 14 ods. 1 písm. a), c) a d) a ods. 3 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.6.2013 patrí advokátovi za úkon prevzatia a prípravy obhajoby odmena vo výške 224,62 eura, za úkon podania návrhu na začatie konania zo dňa 24.8.2010 odmena vo výške 224,62 eura, za úkon podania - vyjadrenia k odporu zo dňa 29.3.2011 odmena vo výške 224,62 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 14.6.2012 odmena vo výške 224,62 eura, za úkon podania - odvolanie zo dňa 23.7.2012 proti uzneseniu o prerušení konania odmena vo výške 112,31 eura, podľa ustanovení § 10 ods. 1, § 13 ods. 2 a 3, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2013 patrí advokátovi za úkon podania - vyjadrenia zo dňa 11.11.2013 odmena vo výške 224,62 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 23.1.2014 odmena vo výške 224,62 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 27.2.2014 odmena vo výške 224,62 eura, za úkon podania - vyjadrenia k odvolaniam žalovaných zo dňa 21.8.2014 odmena vo výške 224,62 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 27.8.2015 odmena vo výške 224,62 eura a za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 18.9.2015 odmena vo výške 224,62 eura, teda odmena spolu 2.358,51 eura a podľa ustanovenia § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí advokátovi režírný paušál za 2 úkony v roku 2010 po 7,21 eura, 1 úkon v roku 2011 po 7,41 eura, za 2 úkony v roku 2012 po 7,63 eura, za 1 úkon v roku 2013 po 7,81 eura, za 3 úkony v roku 2014 po 8,04 eura a za 2 úkony v roku 2015

po 8,39 eura, t.j. režijný paušál spolu 85,80 eura, teda odmena spolu 2.444,31 eura + 20% DPH, t.j. 2.933,17 eura.

Žalobcovia mali vo veci úspech v pomere 62,55% k 37,45% úspechu žalovanej v 1. rade (žalobcovia celkovo v žalobe žiadali vo vzťahu k žalovanej v 1. rade sumu 35.885,88 eura, pričom podaniami zo dňa 5.6.2012 a 2.4.2014 vzali žalobcovia bez udania dôvodu žalobcu proti žalovanej v 1. rade v časti späť, čím zavinili čiastočné zastavenie konania, teda boli úspešní vo výške 22.447,36 eura, t.j. každý po 11.223,68 eura) a priznal im preto pomernú náhradu trov konania vo výške 25,10% zo sumy 4.009,67 eura, ktorá pozostáva z náhrady zaplateného súdneho poplatku vo výške 1.076,50 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 2.933,17 eura, teda celkovo náhradu trov konania vo výške 1.006,43 eura (25,10% zo sumy 4.009,67 eura).

Súd nepriznal advokátovi odmenu vo výške 436,54 eura za úkon čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 5.6.2012 a režijný paušál 7,63 eura a odmenu vo výške 436,54 eura za úkon čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 2.4.2014 a režijný paušál 8,04 eura z dôvodu, že hoci išlo o úkony (podania) vo veci samej, žalobcovia boli povinní podať riadny a bezchybný návrh na začatie konania, v ktorom by bola ich pohľadávka riadne špecifikovaná. Žaloba v časti zastavenia konania nebola podaná dôvodne. Čiastočné späťvzatia žaloby mali za následok čiastočné zastavenie konania, za ktoré procesne zodpovedajú žalobcovia. Takéto úkony súd preto považuje za neúčelné.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).